

Arrest

nr. 140 390 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1) X
 2) X
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige
 kinderen
 3) X
 4) X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 december 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van 30 oktober 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Mr. M. DUBOIS, die loco advocaat Mr. E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 2 april 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoekers op 5 december 2013 in kennis worden gesteld. De motieven luiden als volgt:

*“in toepassing van **artikel 9bis** van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is.*

Betrokkenen dienen twee aanvragen 9bis in apart voor beide ouders. Vermits dezelfde elementen worden aangehaald, worden beide aanvragen samen behandeld. De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Betrokkenen verklaren dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is om naar het land van herkomst terug te keren om aldaar de aanvraag in te dienen. De kinderen gaan sinds 2010 naar een Belgische school, meer bepaald het Koninklijk Atheneum van Antwerpen. Betrokkenen leggen schoolgetuigschriften voor. Betrokkenen verklaren dat de schoolresultaten opvallend regelmatig en zeer behoorlijk zijn. De kinderen zouden vooral goed scoren op taalvaardigheid, zowel Frans als Nederlands. Het kind D. P. (...) zou lid zijn van verschillende sportverenigingen. Stavingstukken worden voorgelegd. Vermits de kinderen niet de leeftijd hebben om in hun eigen behoeften te voorzien, dienen zij begeleid te worden door hun ouders. De begeleiding door de ouders dient gewaarborgd te worden, zo niet zou het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind worden geschonden. De aanwezigheid van de ouders zijn noodzakelijk. Mevrouw verwijst ook naar een fysiek probleem waardoor ze niet terug kan naar haar land van herkomst. Door een rugprobleem kan zij geen vliegtuigreis of autoreis ondernemen. Betrokkene legt medische verslagen voor (uitslagen van het radiologisch onderzoek). Betrokkenen verblijven sinds 2009 in België. Betrokkenen zien België als het centrum van al hun belangen. Ze hebben hun leven hier verder opgebouwd en ze hebben er hier structuur aan gegeven. Ze richtten een bepaald sociaal en economisch welzijn op in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM). Betrokkenen bouwden een netwerk van vrienden en kennissen uit met wie zij hechte banden onderhouden. Ze volgden Nederlandse taallessen en willen zich verder verdiepen in de Nederlandse taal. Betrokkenen huren met de beperkte middelen die zij kunnen vergaren een woning. Betrokkenen leggen positieve getuigenissen voor. Alle gezinsleden beschikken over een open en positieve houding.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf enkel werd toegelaten in het kader van de asielaanvraag die zij indienden op datum van 22.07.2009. Betrokkenen wisten dat bij een negatieve beslissing, zij het land dienden te verlaten. De asielprocedure werd afgesloten op datum van 17.05.2010 met een beslissing van weigering van verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Betrokkenen werden in kennis gesteld van deze beslissing op datum van 26.05.2010.

Betrokkenen verkozen geen gevolg te geven aan dit bevel om het grondgebied te verlaten. Sindsdien hebben betrokkenen zich genesteld in illegaal verblijf wat ook zeer nadelig is voor de kinderen. Illegaal verblijf is een strafbaar feit.

Dat de kinderen les volgen aan een Belgische school vormt geen buitengewone omstandigheid. Normaal is deze scholing bedoeld zo lang de asielprocedure van de ouders hangende is om er voor te zorgen dat hun ontwikkeling zo normaal mogelijk kan verlopen. De scholing van de kinderen vond plaats sinds 2010. De asielaanvraag zelf werd reeds afgesloten in mei 2010. Dat betekent dat de scholing van de kinderen plaats vindt in illegaal verblijf. Dat de kinderen naar een Belgische school gingen, toont op zich niet aan dat het voor het gezin nu bijzonder moeilijk of onmogelijk is, om terug te keren naar het land van herkomst of een land waar ze kunnen verblijven om zich vervolgens te richten tot de bevoegde Belgische diplomatieke post. De schoolattesten kunnen toegevoegd worden aan hun dossier die zij kunnen voorleggen aan de Belgische ambassade te Moskou. Ze kunnen zich bij deze procedure nog steeds laten bijstaan door hun advocaat.

Dat betrokkenen de Nederlandse taal hebben aangeleerd, is op zich bewonderenswaardig maar het toont niet aan dat het niet mogelijk is of bijzonder moeilijk is om de aanvraag via de gewone procedure

in te dienen. Alle elementen van integratie dienen in de gegrondheidsfase te worden behandeld. Deze elementen dienen dan ook voorgelegd te worden aan de bevoegde Belgische diplomatieke post.

Het is in het belang van het gezin dat alle gezinsleden samen terugkeren naar het land van herkomst of naar een land waar ze kunnen verblijven.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van mevrouw (met name: rugproblemen); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel.

Het gezin richtte een bepaald sociaal en economisch welzijn op in de zin van artikel 8 van het EVRM. Het gezin heeft echter ook een bevel om het grondgebied te verlaten naast zich neergelegd en heeft er zelf voor gekozen hun verblijf op illegale wijze verder te zetten. Illegaal verblijf is een strafbaar feit. Dat betrokkenen economische activiteiten zou uitgeoefend hebben valt trouwens sterk te betwijfelen vermits hen geen toelating werd gegeven om in België te verblijven (met uitzondering van de duur van hun asielprocedure) en ook geen toelating werd gegeven te werken tenzij betrokkenen illegale arbeid zouden hebben verricht wat tevens een strafbaar feit is. Betrokkenen hebben er geen enkel belang bij hun verblijf op illegale wijze verder te zetten. Alle nuttige elementen kunnen worden voorgelegd aan de bevoegde Belgische ambassade. Niks weerhoudt betrokkenen er van een aanvraag in te dienen voor het verkrijgen van een verblijfsmachtiging via de ambassade te Moskou.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9 alinea 2 van de wet van 15/12/1980. Bijna elke migrant - zowel asielzoekers, uitgeprocedeerde asielzoekers of migranten zonder papieren - die naar zijn land wil terugkeren komt in aanmerking voor een vrijwillige terugkeer. Het "vrijwillige terugkeerprogramma" bestaat uit een vliegtuigreis naar

het herkomstland, meestal een terugkeerpremie en eventueel een bijkomende reïntegratiesteun. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. In België is Fedasil - het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers - de verantwoordelijke overheidsinstantie voor de vrijwillige terugkeer. De praktische organisatie van de terugreis naar het herkomstland wordt uitgevoerd door IOM (de Internationale Organisatie voor Migratie)."

1.3. Op 30 oktober 2013 neemt de gemachtigde tevens beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten, die op 5 december 2013 worden betekend. Dit zijn de tweede en de derde bestreden beslissingen waarvan de motieven luiden als volgt:

"Bevel om het grondgebied te verlaten"

De heer, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: **P., S. (...)**

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen **30** dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december **1980** betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene toont niet aan in het bezit te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum."

"Bevel om het grondgebied te verlaten

Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: H., A. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Armenië

+ kinderen:

P., D. (...) geboren op (...) P., J. (...) geboren op (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene toont niet aan in het bezit te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Over de samenhang

Niettegenstaande het feit dat de bestreden beslissing en de bestreden bevelen formeel steun vinden in een andere bepaling uit de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier – en meer bepaald de redactie van zowel bestreden beslissing als de bestreden bevelen die op dezelfde dag werden genomen door dezelfde gemachtigde en op dezelfde dag werden betekend –, dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door verzoekers ingediende aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Aldus heeft de vaststelling in de bestreden beslissing dat er geen buitengewone omstandigheden zijn die de terugkeer naar Armenië verhinderen, eveneens geleid tot het oordeel dat er geen hinderpalen zijn die zich verzetten tegen de afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten. De beoordeling van de aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten.

Gelet op deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de drie bestreden beslissingen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te behandelen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel luidt als volgt:

"1. In de regularisatieaanvraag van verzoekers werden er verschillende elementen aangehaald die een bewijs vormen van de buitengewone omstandigheden die maken dat de aanvraag niet in het thuisland van verzoekers kan gebeuren.

Het begrip buitengewone omstandigheden wordt in de rechtspraak van de Raad van State uitgelegd als: "omstandigheden die het voor een vreemdeling onmogelijk of zeer moeilijk maken om terug te keren naar zijn land van herkomst" (Pari.St. Doc 51-2478/008 p. 10, RvS nr. 107.621; RvS 28 juni 2002, nr. 108.561, T.Vreemd.2003, nr. 4).

2. Ter staving van de "buitengewone omstandigheden" waarbinnen verzoekers zich bevinden, werd onder meer verwezen naar de medische toestand van mevrouw H. (...).

Door verzoekers werd uitdrukkelijk aangehaald dat mevrouw H. A. (...) fysiek is verhinderd om langdurig op een stoel te blijven zitten gezien haar medische toestand (rugproblemen). Hierdoor is het voor haar fysiek onmogelijk om een vliegtuig- of autoreis te maken van België naar Armenië.

Verzoekster voegde hiervoor verschillende medische documenten toe om haar situatie te staven: uitslag radiologische onderzoek en medische verslag van dokter Denis dd. 29.05.2012 (stuk 3);

- uitslag radiologische onderzoek en medische verslag van dokter Marcirkowski dd. 30.05.2012 (stuk 4);

- uitslag radiologische onderzoek en medische verslag van dokter Van Acker dd. 23.11.2012 (stuk 5);

3. In de bestreden beslissing moeten verzoekers echter vaststellen dat met deze gegevens geen rekening werd gehouden.

Op pagina 2, 7^e paragraaf van de bestreden beslissing wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken eenvoudigweg als volgt aangehaald:

"Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaald argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van mevrouw (met name: rugproblemen); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van artikel 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel"

Omwille van het loutere bestaan van een procedure gegrond op artikel 9ter Vreemdelingenwet, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de aangehaalde elementen (en bijgevoegde bewijsstukken) door verzoekers niet in overweging genomen.

4. Deze handelwijze schendt manifest artikel 9bis Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis Vreemdelingenwet somt een aantal elementen op die bij voorbaat niet in aanmerking zullen worden genomen. Deze bepaling werd ingevoerd om louter dilatoire beroepen snel te kunnen afwijzen (Parl.St. Doc 51-2478/008, p. 10).

A contrario dienen alle andere elementen wel in overweging te worden genomen.

Artikel 9, § 2 Vreemdelingenwet stelt hierom als volgt:

"Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen loerden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter."

Zoals blijkt uit artikel 9, §2, 4° Vreemdelingenwet kunnen de elementen die reeds ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet bij voorbaat niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden.

Hiermee wordt verhinderd dat een aanvraag ingediend op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet niet louter kan herhaald worden onder de noemer van een aanvraag gegrond op artikel 9bis Vreemdelingenwet.

In casu voegden verzoekers verschillende medische documenten toe om ter staving dat het voor mevrouw H. (...) onmogelijk is om een vliegtuig- of autoreis te maken van België naar Armenië en hierdoor buitengewone omstandigheden moeten vastgesteld worden.

Het ging daarbij volgende gegevens:

- uitslag radiologische onderzoek en medische verslag van dokter Denis dd. 29.05.2012 (stuk 3);
- uitslag radiologische onderzoek en medische verslag van dokter Marcirkowski dd. 30.05.2012 (stuk 4);
- uitslag radiologische onderzoek en medische verslag van dokter Van Acker dd. 23.11.2012 (stuk 5);

Al deze bewijsstukken werden nooit eerder aangehaald in het kader van een 9ter- aanvraag.

Hierdoor vallen deze uitdrukkelijk niet onder de bepaling van artikel 9, §2, 4° Vreemdelingenwet.

5. Deze vaststelling impliceert dat de Dienst Vreemdelingenzaken gehouden is om een onderzoek uit te voeren en de aangebrachte elementen van verzoekers in rekening te brengen.

Door het onrechtmatig weigeren deze elementen in overweging te nemen, werd dit onderzoek niet uitgevoerd.

Hiermee schendt de Dienst Vreemdelingenzaken artikel 9bis Vreemdelingenwet en de beginselen van behoorlijk bestuur (in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht).

Om deze redenen dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

4.2. In de nota met opmerkingen wordt dienaangaande het volgende gesteld:

"Verzoekers voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers met hun betoog omtrent de medische toestand van verzoekster die in de aanvraag d.d. 2 april 2013 werd aangehaald als buitengewone omstandigheid niet aantonen dat het kennelijk onredelijk is verwerende partij te stellen dat de Vreemdelingenwet in twee aparte procedures voorziet, dat de ingeroepen medische elementen buiten de context van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vallen en dat het verzoekers vrij staat om een aanvraag om machtiging tot verblijf ex artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen.

Zij kunnen evenmin ernstig voorhouden dat verwerende partij in de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met de medische toestand die werd aangehaald in de aanvraag d.d. 2 april 2013. Voor zoveel als nodig, verwijst verwerende partij naar het arrest d.d. 17 februari 2012 (nr. 75.380) van de Raad waarin het volgende werd geoordeeld:

"2.6. De medische argumenten van verzoekster werden wel degelijk in rekening gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing, doch er werd op gewezen dat deze medische elementen het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke procedure die verzoekster bovendien heeft ingesteld:

"Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde „argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene's zoon; de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures : aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een

verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene vrij het resultaat van haar aanvraag op basis van artikel 9ter af te wachten."

2.1. De verwijzing naar de ingediende aanvraag van 17 november 2009 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet steunt op een correcte feitenvinding en het is niet kennelijk onredelijk van de het bestuur om erop te wijzen dat dit een afzonderlijke procedure is die afzonderlijk zal worden afgehandeld, nu de vreemdelingenwet zelf in een afzonderlijke procedure voorziet voor medische aanvragen (procedure volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet) , die los staat van aanvragen om machtiging tot verblijf (procedure volgens artikel 9bis van de vreemdelingenwet).

2.8. Uit de artikelen 9bis en 9ter van de vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat de wetgever een onderscheid heeft willen maken tussen enerzijds aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen en aanvragen om verblijfsmachtiging die om andere redenen dan medische redenen worden ingediend. De wetgever heeft in dit verband heel duidelijk afzonderlijke procedures en afzonderlijke criteria ingesteld. Een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen dient conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend te worden bij het bestuur. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de

vreemdelingenwet hangende heeft, die verzoekster dient af te wachten." (R.v.V., 17 februari 2012, nr. 75.380)

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekers niet aantonen met welke feiten en elementen die verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zou hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Zij tonen evenmin aan dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing.

Het tweede middel is niet ernstig."

4.3. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

4.4. Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een vreemdeling die zijn identiteit aangetoond heeft, een verblijfsmachtiging toe te kennen in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dient de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven in principe moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats van de vreemdeling of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt evenwel toegestaan om die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

Vooraf en als algemeen principe dient te worden gesteld dat de mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen als uitzonderingsbepaling restrictief moet worden geïnterpreteerd. De "buitengewone omstandigheden" strekken er niet toe te verantwoorden waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend, maar om te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland wordt ingediend. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. Het betreft omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken.

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. Wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.
2. Wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de bevoegde overheid over een ruime appreciatiebevoegdheid.

4.5. *In casu* werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoekers hebben ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf vanuit hun land van herkomst kunnen indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

4.6. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388, FOQUET; RvS 20 september 2011, nr. 215.206, VANNESTE ; RvS 5 december 2011, nr. 216.669, GLORIE). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan. In

die zin legt het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De aangehaalde schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

4.7. De verzoekers voeren aan dat zij bij hun aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet – in het kader van het uiteenzetten van de buitengewone omstandigheden – uitdrukkelijk hebben aangehaald dat verzoekster *“fysiek is verhinderd om langdurig op een stoel te blijven zitten gezien haar medische toestand (rugproblemen)”* en dat het voor haar bijgevolg fysiek onmogelijk is om een vlieg-of autoreis te maken van België naar Armenië, dat zij dienaangaande verschillende medische attesten hebben voorgelegd teneinde deze medische problematiek te staven en dat de gemachtigde ten onrechte geen rekening heeft gehouden met dit element. Verzoekers betogen dat het *“niet in overweging”* nemen van de aangehaalde medische problematiek *“(en bijgevoegde bewijsstukken)”*, omwille van het louter bestaan van een procedure gegrond op artikel 9ter van de vreemdelingenwet, manifest strijdig is met artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Zij wijzen erop dat uit artikel *“9, § 2, 4° vreemdelingenwet”* blijkt dat elementen die reeds werden ingeroepen in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, *“bij voorbaat”* niet worden aanvaard als buitengewone omstandigheden. Nu de voorgelegde medische attesten *“nooit eerder”* werden aangehaald in het kader van een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, vallen deze elementen uitdrukkelijk niet onder de bepaling van *“artikel 9, § 2, 4°”* van de vreemdelingenwet. De gemachtigde had desbetreffende elementen dan ook moeten onderzoeken, aldus verzoekers.

4.8. Artikel 9bis, § 2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asieldiensten, met uitzondering van elementen die verworpen loerden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

4.9. De Raad stelt vast dat in de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet de volgende buitengewone omstandigheid wordt aangehaald ter rechtvaardiging van het feit dat verzoekers hun aanvraag in België indienen: *“Daarenboven geldt er in het geval van verzoekster een bijkomend fysiek probleem. Mevrouw H. A. is fysiek verhinderd om langdurig op een stoel te blijven zitten gezien haar medische problematiek (rugproblemen). Hierdoor is het voor haar fysiek onmogelijk om een vliegtuig- of autoreis te maken van België naar Armenië. Verzoekster voegt hiertoe verschillende medische documenten toe om haar medische situatie te staven: (...)”*.

In de eerste bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd:

“Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van mevrouw (met name: rugproblemen); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen

medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel."

4.10. Aldus beperkt de gemachtigde zich in casu, zoals verzoekers in essentie aanhalen, tot de loutere stelling dat er twee verschillende procedures bestaan, enerzijds het artikel 9bis *"dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven"* en anderzijds het artikel 9ter *"als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening"* en dat verzoekers, voor wat betreft de aangehaalde medische elementen, aldus een aanvraag op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kunnen indienen. Daarna besluit hij dat de ingeroepen medische elementen buiten de context van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vallen en dat aan deze medische elementen dan ook *"geen verder gevolg"* dient te worden gegeven.

Het staat vast dat de verzoekers het fysieke probleem van verzoekster om te reizen uitdrukkelijk hebben aangehaald als een buitengewone omstandigheid die het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst onmogelijk maakt. Voorts blijkt uit het administratief dossier noch uit bestreden beslissing dat de gemachtigde, conform artikel 9bis, § 2, 4° van de vreemdelingenwet, is nagegaan of het aangehaalde fysieke probleem van verzoekster reeds werd voorgelegd in het kader van een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en dus kan worden uitgesloten als buitengewone omstandigheid. Tenslotte moet worden opgemerkt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekers al eerder een aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indienden.

In het licht van deze omstandigheden heeft de gemachtigde, door louter te verwijzen naar de procedure zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, niet afdoende onderzocht waarom het aangehaalde fysieke probleem niet in aanmerking kan worden genomen; en heeft hij in wezen geen rekening gehouden met het aangehaalde fysieke probleem als een mogelijke buitengewone omstandigheid. De bestreden beslissing mist in die dan ook een deugdelijke beoordeling van de aangehaalde buitengewone omstandigheden, m.n. het in dit kader aangehaalde fysieke probleem van verzoekster, en is niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 9bis van de vreemdelingenwet wordt derhalve aangetoond.

4.11. De verwerende partij haalt in de nota aan dat verzoekers niet aantonen dat haar motivering omtrent de aangehaalde medische elementen kennelijk onredelijk is, dat verzoekers evenmin ernstig kunnen voorhouden dat zij in de eerste bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met de medische toestand die werd aangehaald in de aanvraag om verblijfsmachtiging, dat verzoekers niet aantonen met welke feiten en elementen die zij kende op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen geen rekening zou zijn gehouden, noch dat deze niet correct zouden zijn beoordeeld en dat verzoekers evenmin aantonen dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing. Een dergelijke repliek, die in essentie neerkomt op het louter volharden in de motieven van de bestreden beslissing/het louter niet akkoord zijn met de door verzoekers aangehaalde argumenten, doet op geen enkele wijze afbreuk aan het hoger gestelde.

Voor wat betreft het door de verwerende partij in haar nota aangehaalde arrest van de Raad, dient de Raad op te merken dat arresten in de continentale rechtstraditie geen bindende werking of precedentswaarde hebben. De Raad dient op zich dan ook niet in te gaan op de door verweerder aangehaalde rechtspraak (cfr. RvS 16 december 2009, nr. 198.981).

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het eerste middel niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4.12. Onder punt 3 werd hoger reeds vastgesteld dat pas tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten werd besloten nadat de gemachtigde tot het besluit was gekomen dat er geen buitengewone omstandigheden zijn die een terugkeer naar Armenië verhinderen. De beslissing tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten, betekend op 5 december 2013, is aldus duidelijk genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing.

Aangezien uit de bespreking hierboven is gebleken dat niet alle buitengewone omstandigheden werden onderzocht, moet in de huidige stand van het geding worden uitgegaan van de veronderstelling dat de aangevoerde elementen mogelijk buitengewoon zijn in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zodat in die omstandigheden de gemachtigde niet zou hebben besloten tot de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten dienen dan ook samen met de eerste bestreden beslissing te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 oktober 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES